ÎN 7 ZILE

● FIECARE TURNEU CU RISCURILE LUI... ● „AM FOST, AM VĂZUT, AM VENIT CU TOLBA PLINĂ" ȘI ACUM (SPUNEM NOI) LA LUCRU ! ● DUMINICA „AMICALELOR" ȘI PROMISIUNILOR ● „POVESTEA" LUI FURNICĂ ȘI „PORȚILE" REGULAMENTULUI DE TRANSFERĂRI ● ATENȚIE, STEAUA ȘI U.T.A. ! ● DE NECREZUT ȘI TOTUȘI ADEVĂRAT

Faza „Istanbul" a primei etape de pregătire a tricolorilor s-a încheiat. Bilanțul, la prima vedere, satisface pe jumătate, deși e prematur să se tragă concluzii definitive. O victorie și o înfrîngere, o comportare bună sîmbătă, alta mai slabă duminică. Dar nu din vina lotului nostru, deși cuprindea nu mai puțin de 6 debutanți.

Reputatul club Fenerbahce, care a răspuns cu amabilitate și înțelegere solicitării federației noastre și a pus pe picioare un turneu care a înlocuit la timp pe cel — ajuns o obsesie — din Brazilia, a înțeles să se comporte ca un adevărat sparring-partener. A dorit, și a reușit pe deplin, să ajute lotul nostru și să satisfacă prin fotbal publicul spectator.

Dar, fiecare turneu își are riscurile lui. În partida de duminică Galatasaray n-a mai fost un partener, ci un adversar (în sensul rău) al echipei noastre și al jocului. Ambiția gazdelor, dusă dincolo de limite, de a obține (într-un amical...) un rezultat mai bun decît Fenerbahce, le-a făcut să uite de regulile jocului și de mijloacele sportive, ceea ce a produs serioase și regretabile „avarii" lotului. Și acest cu totul nescontat și neplăcut episod atrage atenția mai mult decît rezultatele și concluziile primei părți a turneului. Să sperăm că faza „Salonic-Volos" va decurge normal

O duminică plină de „amicale". De altfel, timpul a fost destul de binevoitor, în această perioadă, cu divizionarele A și le-a înlesnit o activitate pe terenuri mai bune decît sperau și de-cît cele de care au avut parte echipele plecate, de pildă, în Liban, unde a plouat. Meciurile amicale s-au înmulțit, formațiile susțin cu regularitate jocuri la intervale scurte, așa cum sînt programate „oficialele" din prima jumătate a lui martie, antrenamentele intensive se intercalează cu aceeași regularitate. Nu lipsesc nici rezultatele care provoacă nedumerire (0—4 „reușit" de Sport Club la Brașov, după turneul său la Beirut...).

Într-un cuvînt, o activitate intensă, în ritm susținut, interesantă, în care majoritatea fotbaliștilor vădesc intrare în formă și vestesc apropierea sezonului de primăvară.

Deci, semne îmbucurătoare, care promit un fructuos sezon competițional. E și necesar. Pentru interesul și valoarea campionatului, pentru crearea unor condiții optime loturilor reprezentative.

Trimiterea de antrenori peste hotare, într-un schimb de experiență foarte util pentru perfecționarea profesională și împrospătarea mijloacelor de antrenament al fotbaliștilor, a devenit un bun obicei la F.R.F. Anul acesta, atenția federației s-a îndreptat — și bine a făcut — spre categoria antrenorilor tineri. La cinci din ei le-a oferit prilejul unor contacte directe, la fața locului, cu munca unor colegi experimentați de la mari cluburi și cu fotbalul din Olanda, R F. a Germaniei și Iugoslavia. Unul cîte unul ei s-au înapoiat de curînd și sperăm că *Gh. Ola, M. Dridea, I. Motroc, T. Jurcă* și *V. Copil* au venit — cum se spune — cu tolba plină. Acum, *pentru ca aceste călătorii de studii să nu rămînă simple...* voiaje, așteptăm din partea lor, pe de o parte *să împărtășească și colegilor lor cele văzute și învățate și pentru aceasta le stau la dispoziție coloanele revistei noastre*, iar pe de altă parte *să le aplice ei înșiși în munca lor, cu efecte în pregătirea și jocul echipelor proprii.*

PENTRU CĂ DE ACEEA AU ȘI FOST TRIMISI !...

Bănuim că un club sau o secție de fotbal este suficient de documentată asupra talentului, perspectivelor sau valorii unui jucător înainte de a-i solicita transferarea, cu atît mai mult atunci cînd este vorba de un element din același oraș și deci, poate fi urmărit, în prealabil, permanent. De asemenea, credem că un astfel de club sau secție știe ce obligații își asumă față de jucător odată cu legitimarea lui.

Reflecțiile acestea le-am făcut citind zilele trecute ultimul „buletin de transferări", din care am reținut numele lui Furnică. De ce ? Iată o poveste în cîteva rînduri.

La 19 august 1971, St. roșu Brașov a obținut transferarea lui Furnică de la Metrom Brașov, l-a folosit în toamnă în 5 jocuri din Divizia A și 6 din campionatul de tineret-rezerve, iar la 1 februarie 1972 l-a înapoiat lui Metrom !

Nu ne oprim asupra aspectului regulamentar al acestei retransferări .Ea s-a efectuat *la adăpostul unei prevederi care, poate, ar merita puțin studiu și o completare :* clubul St. roșu nu și-a respectat obligațiile — a recunoscut în scris acest lucru — și jucătorul s-a putut transfera *cu drept de joc imediat.* Altfel, se alegea cu o „carantină"... Se pune însă întrebarea : St. roșu nu-și cunoștea capabilitatea de a-și onora obligațiile sau (și aici credem că este adevăratul motiv al retransferării) nu se putea edifica mai bine asupra jucătorului înainte de a-l lua de la Metrom ?

Avertisment pentru Steaua și U.T.A. *Gerd Müller*, „tancul" lui Bayern München, adversarul Stelei din Cupa cupelor, *a înscris 18 goluri în 19 meciuri* de campionat, depășind cifra de 300 realizată în cei 8 ani jucați pentru Bayern în campionat, cupă și amicale. *Martin Chivers*, al doilea în clasamentul golgeterilor englezi, *are la activ 25 de goluri marcate în acest sezon* (16 în campionat, 2 în Cupa Angliei și 7 în Cupa ligii) pentru Tottenham, partenerul de la 8 martie al arădenilor.

Subiecte de meditație asupra contramăsurilor de luat, pentru apărările Stelei și U.T.A.-ei, mai ales pentru cuplurile de fundași centrali Smarandache — Negrea și Lereter — Pojoni, cărora le va reveni în principal sarcina de a anihila pe cei doi „tunari" cu reputație continentală și chiar mondială

La 10 februarie a expirat un termen. Cel pînă la care comisiile județene de fotbal erau solicitate de federație să-i trimită observații și propuneri menite să contribuie la îmbunătățirea unor prevederi ale hotărîrii Comitetului Federal cu privire la activitatea antrenorilor divizionari și ai centrelor de copii-juniori. E drept că *federația putea organiza mai din timp și cu rezultate concrete această largă consultare, pe baza proiectului de hotărîre, pînă la întrunirea Comitetului Federal.* Dar, mai bine mai tîrziu decît niciodată... Și comisiile județene au fost invitate să dezbată în cadrul colegiilor de antrenori diferitele prevederi ale hotărîrii amintite.

Cum au răspuns ele acestui apel și, în fond, acestei datorii ca organe teritoriale cu răspunderi ? Iată : *pînă la 12 februarie la F.R.F. nu s-a primit nici o propunere, iar pînă la 14 doar patru !* O îngrijorătoare stare de inerție și indiferență.

De necrezut, dar adevărat !

INTERIM

ACTUALITĂȚI

V. MĂRDĂRESCU — ANTRENORUL LOTULUI STUDENȚESC PENTRU C.E.

Sarcina selecționării și pregătirii lotului reprezentativ studențesc pentru Campionatul Europei care se va desfășura în țara noastră între 19 și 30 iulie, a fost încredințată antrenorului Politehnicii Iași, **V. Mărdărescu.**

MODIFICĂRI ÎN PLANUL DE PREGĂTIRE A LOTULUI A și OLIMPIC

Inițial se stabilise ca viitoarele stagii de pregătire ale loturilor A și olimpic să aibă loc la 20—22 martie. Deoarece la 21 și 22 martie U.T.A. și Steaua vor fi angrenate în returul cupelor europene, Biroul F.R.F. a dispus ca stagiul să fie amînat cu o săptămînă, adică la 27—29 martie. În felul acesta loturile vor avea la dispoziție și jucătorii eventual selecționați de la cele două echipe. Lotul olimpic, de pildă, contează în afara de **Kun II, Domide** și **Broșovschi**, și pe **Tătaru, Vigu** și **Paulea**, eventual și **Vidac**, care se găsește în evidența antrenorului **Gh. Ola**, alături de numele lui **Fanea Lazăr** și **Stoicescu**.

În schimb loturile de tineret (sub 23 și sub 21 de ani) se vor pregăti așa cum s-a stabilit de la început, la 20—22 martie.

TURNEUL POLITEHNICII IAȘI ÎN LIBAN

În cele trei jocuri susținute în Liban între 8 și 11 februarie, **Politehnica Iași** a obținut următoarele rezultate : 1—1 (0—0) cu **Racing Club Beirut** (autorul golului : **Cuperman**), 1—2 (0—0) cu **Homenetmen** Beirut (**Dănilă**) și 3—2 (2—1) cu **Salam** Tripoli (**Lupulescu 2** și **Marica**). În continuarea pregătirilor, Politehnica va susține în țară jocuri amicale cu : **Chimia Suceava** (16.II, la Suceava), **Sport Club Bacău** (20.II, la Bacău și 27.II, la Iași) și **Progresul Brăila** (23.II, la Iași și 2.III, la Brăila).

F.C. ARGEȘ CONTINUĂ TATONĂRILE

Piteștenii nu au renunțat la proiectul unui turneu peste hotare la sfîrșitul acestei luni. Ei așteaptă acum răspunsul la oferta făcută în R.A. Egipt. Între timp, **F.C. Argeș** a contractat un turneu al echipei iugoslave **Spartak Subotița** în țara noastră, cu jocuri la Brașov (**St. roșu, 28.II**), Sibiu (**C.S.M.** la 22.II), Pitești sau Hunedoara, dacă **F.C. Argeș** va pleca în turneu (**F.C. Argeș** sau **Corvinul**, 24.II) și Craiova („U", 27.II).

EUGEN BARBU

Carnet

ORGOLIUL

Istanbulul este un oraș frumos.
Istanbulul este și patria fotbalului turc.
Istanbulul este feeric cu condiția să nu fii internat într-un spital cu un picior în ghips.
Istanbul este un oraș pe care trebuie să-l eviți dacă vrei să rămîi cu o echipă întreagă, mai ales în preajma unui meci cum este acela pe care noi îl avem de susținut cu echipa Ungariei.

Dar toate acestea noi le-am aflat abia duminică seara cînd o telegramă sobră anunța că **națională** noastră a pierdut cu 1—0 după un penalty discutabil în fața unei echipe numite **Galatasaray**, campioana Turciei, marea rivală a lui **Fenerbahce**, învinsă cu o zi înainte de către **tricolori.**

Ziarele de astăzi anunță roadele întrecerii ultime, lipsite de noimă, la urma urmelor : un total de 5 accidentați, dintre care Mocanu, cu fractură de tibie ; Dinu suspectat de un lucru asemănător, plus Uifăleanu, Anca și Dobrin, ce pot fi recuperabili.

Mi se pare cam mult, cam inexplicabil, chiar dacă noi am putea înțelege ambiția celei de-a doua formații turce. Sigur că fotbalul profesionist are nevoie de rezultate răsunătoare și că o victorie în fața unei reprezentative aduce mai mulți spectatori în tribune la viitoarele partide, de unde bani mai mulți și alte avantaje, dar de aici și pînă la a desfigura o echipă venită să se pregătească pentru mari încercări fotbalistice, e un drum destul de penibil.

La drept vorbind ce mai putem să facem la ora asta ?

Mocanu probabil că va fi și ajuns în patul său de acasă cînd va citi rîndurile acestea, trezit dintr-un frumos vis de călătorie. Clubul lui suspină după un titular și antrenorul **Petrolului** se gîndește deja cu cine să-l înlocuiască în primele partide din retur. Paguba morală e și mai mare decît cea materială. Se poate spune că în fotbal accidentele de acest gen sînt aproape inevitabile. E adevărat, dar ele devin oarecum scuzabile, dacă există o mizã. Dar ce mizã era pusă în joc în acest al doilea meci amical de la Istanbul ? Poate numai orgoliul fotbalului turc de a nu se lăsa înfrînt pe teren propriu, chiar de o **națională** românească. Mă gîndesc cu acest prilej și la alte partide pe care echipele noastre le-au susținut pe terenuri străine și în care jucătorii români au fost maltratați chiar de cei de pe marginea terenului. De două ori în Cehoslovacia niște jucători înrăiți și-au arătat calitățile morale detestabile în fața unor reprezentanți ai fotbalului nostru și nu am auzit ca Federația să fi trimis vreun protest scris la FIFA, ca și cînd molestările ar fi numai niște jocuri de copii. Îmi aduc aminte cu ce spaimă a venit naționala cehoslovacă la București după faptele de la Bratislava. Unul sau doi jucători care excelaseră în ruperea coastelor și picioarelor au fost lăsați acasă în mod ostentativ pentru a nu da prilej de revanșe nedorite. Publicul nostru a dat atunci un mare examen tăcînd dispretuitor la apariția celor ce ne lăsaseră cu un gust amar pe limbă (pentru că mai există în veacul ăsta și televiziune și noi am fost martori la înghesuirea românilor) Dar ajunși aici ne întrebăm : putem noi să mergem la infinit pe terenuri străine și să ne expunem ce avem mai bun în fotbal numai pentru că practicăm un gandhism convenabil altora ? Nu spun, Doamne ferește că ar fi trebuit să ripostăm, dar parcă în locul lui Angelo, chit că 20.000 de oameni ar fi plecat mai devreme acasă, mi-aș fi retras cei unsprezece jucători la cabine pentru a nu-i lăsa pradă instinctelor celor mai sălbatice, iscate în jucătorii lui **Galatasaray.** Era un gest riscant, dar util!

Una la mînă.

Al doilea : de ce se acceptă arbitri locali puși pe dat meciurile cînd în contractele angajate ar trebui specificat ca arbitrajul să fie totdeauna exercitat de către persoane neutre, chit că meciurile sînt amicale, atunci cînd se știe ce victime fac orgoliile rănite ale unor gazde care nu au auzit de cuvîntul **fair-play.** Sper ca sorții să aducă pe terenurile noastre vreodată, poate foarte curînd, formația de duminică de la Istanbul. Atunci publicul nostru va avea încă o dată ocazia să aplice pe obrazul acestei echipe **palma morală a tăcerii** pe care și alții au simțit-o la vremea lor...

PRIM PLAN

GROZEA

Ceea ce am să vă povestesc, s-a întîmplat la Adelaide, în Australia.

Era într-o dimineață toridă de ianuarie... 1970. Olimpicii români, care aveau să joace după-amiază cu Selecționata Australiei de Sud, făceau o ușoară înviorare pe gazonul imens din fața hotelului. Tema înviorării fiind liberă, Grozea se distra cu mingea. Treptat, numărul spectatorilor a început să crească. Grozea purta mingea pe cap, o trecea pe ceafă, apoi o arunca spre călcîi, o lovea ușor, mingea revenea pe cap, „curgea" încetișor spre nas, trecea pe umăr, ocolea omoplatul se prelingea pe șold, sărea pe genunchi, se odihnea pe rist revenea pe piept, se culca pe urechea stîngă, apoi pe cea dreaptă, mîngîia umărul, precum bărbia iubitei, ridea la subțioară, se rostogolea pe șira spinării, regăsea călcîiul celuilalt picior și își continua traseul în aplauzele spectatorilor.

La un moment dat, cînd balonul cu pișcoți albi și negri a încremenit pe frunte, ca într-un căuș, Harry Baitzel, organizatorul turneului australian, a țîșnit din grupul spectatorilor și a șters mingea cu degetul, mort de curiozitate : era convins că un fir nevăzut conduce mingea, animat de fantezia nebună a jonglerului. Dar, firul nu exista.

Știți ce a urmat ? Harry Baitzel l-a implorat pe Grozea să vină imediat în studioul televiziunii din Adelaide, pentru numai zece minute. A fost consultat, bineînțeles, Gil Mărdărescu, antrenorul, care a permis această repriză T.V. Și astfel, într-un singur minut, ușa primului taxi s-a deschis și Grozea a luat drumul T.V.-ului.

Peste o jumătate de oră ne aflam în holul hotelului Traver Lodge, în fața televizorului. Eram curioși cu toții să-l revedem pe Gică Grozea. Ne gîndeam și la un eventual trac în fața reflectoarelor, fără să mai punem la socoteală diferența dintre gazon și mocheta sau parchetul studioului.

Ce a urmat e greu de descris. Gică Grozea și-a amplificat „numărul" cu momente de balet și gimnastică artistică, ajungînd cu mingea în vîrful piciorului în timp ce el se afla culcat pe spate, zîmbind nepăsător obiectivului.

Reprezentația a durat, într-adevăr, zece minute. Harry Baitzel, în vizibilă criză de timp, s-a adresat telespectatorilor, spunînd că stingerea reflectoarelor ar fi singurul obstacol capabil să pună capăt demonstrației.

Acesta e Gică Grozea, unul dintre cei mai mari artiști ai balonului românesc.

Gică Grozea a jucat la Linz, în echipa națională. A mai jucat și la Lisabona. Foarte mulți sperau că el va fi un senator de drept al naționalei. Dar n-a fost așa. De ce oare ?

Unii specialiști sînt de părere că Grozea, acest artist abstract, n-a avut destulă voință pentru a ajunge un mare jucător. Alții susțin că un fotbalist căruia îi place atît de mult mingea nu poate servi un sport în care efortul fără minge durează 88 de minute din 90.

Am scris aceste rînduri pentru a stîrni revolta blazatului Grozea. Voi reuși oare ?

Ioan CHIRILA